

обґрунтованого підходу до призначення антибактеріальних препаратів. бактеріологічні дослідження сечі є незамінним інструментом у сучасній ветеринарній медицині, що сприяє підтримці здоров'я та добробуту домашніх котів. Ветеринарні лікарі та власники тварин повинні бути обізнані про важливість цих досліджень та активно застосовувати їх у практиці для забезпечення найкращих результатів лікування.

Бібліографічний список:

1. Barsanti, J. A. (2005). "Feline Lower Urinary Tract Disorders." In C. E. Greene (Ed.), *Infectious Diseases of the Dog and Cat* (3rd ed., pp. 660-668). Saunders.
2. Buffington, C. A., Westropp, J. L., & Chew, D. J. (2014). "Feline Interstitial Cystitis." In J. D. Bonagura & D. C. Twedt (Eds.), *Kirk's Current Veterinary Therapy XV* (pp. 937-939). Saunders.
3. Elliott, J. (2011). "Chronic Kidney Disease." In S. J. Ettinger & E. C. Feldman (Eds.), *Textbook of Veterinary Internal Medicine* (7th ed., pp. 1990-2010). Saunders.
4. White, J. D., Stevenson, M., Malik, R., Snow, D., & Norris, J. M. (2013). "Urinary Tract Infections in Cats with Chronic Kidney Disease." *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 15(6), 449-456. <https://doi.org/10.1177/1098612X12474455>
5. Westropp, J. L., & Buffington, C. A. (2004). "Feline Idiopathic Cystitis: Current Understanding of Pathophysiology and Management." *Veterinary Clinics of North America: Small Animal Practice*, 34(5), 1043-1055. <https://doi.org/10.1016/j.cvsm.2004.05.002>

УДК 636.7.09:616.12:616-073.7

ЕЛЕКТРОКАРДІОГРАФІЧНІ ПОКАЗНИКИ СОБАК ЗА ПАТОЛОГІЇ СЕРЦЯ

Біленький В.О., здобувач вищої освіти Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ, Україна

Грушанська Н.Г., доктор ветеринарних наук, професор

Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8447-2758>

Електрокардіографія нині в практиці лікарів ветеринарної медицини дещо уступає місце ехокардіографічній діагностиці. Проте, вона залишається цінним, інформативним, недорогим методом інструментальної діагностики хвороб серця і судин у дрібних тварин [1]. Для діагностики аритмій і порушень провідності електрокардіографія залишається незамінним методом. На електрокардіограмах за передозування анестетиків виявляють пригнічення функцій автоматизму і провідності, за недостатньої анестезії – виявляють синусову тахікардію. Отже, застосування цього методу під час супроводу критичних пацієнтів є необхідним. Виведення нових порід тварин, розвиток ветеринарної медицини потребують ревізії знань, в тому числі і з електрокардіографії. Електрокардіографія є додатковим методом діагностики гіпертрофії міокарда, електролітних порушень, органічних хвороб серця і судин у тварин [2]. Питання породних особливостей ЕКГ за патології серцево-судинної системи у собак досліджені недостатньо і також потребують ревізії [3].

Мета дослідження – дослідити електрокардіограми собак за патології серця.

Для визначення електрокардіографічних показників досліджено ЕКГ собак порід – бульмастиф, французький бульдог, ротвейлер, лабрадор-ретривер, йоркширський тер'єр і кане-корсо, які надходили до ветеринарного центру «Ветхаус» упродовж 2020-2021 років.

Результати досліджень. За артеріальної гіпертонії, пороків аорти, недостатності двостулкового клапана і кардіоміопатіях, що супроводжуються гіпертрофією лівого шлуночка встановлено збільшення амплітуди зубця R, збільшення амплітуди зубця S, зміщення униз сегмента ST і зниження амплітуди зубця T, збільшення ІВВ лівого шлуночка, поглиблення зубця Q за діастолічного перевантаження і його зменшення або відсутність за систолічного перевантаження. За гіпертрофії правого передсердя у собак виявили загострення і підвищення зубця P. За гіпертрофії лівого передсердя – широкий зубець P. За гіпертрофії

передсердь виявили ознаки загострення і підвищення зубця Р та його розширення. За гіпертрофії правого шлуночка встановлено збільшення амплітуди зубця R, зубця S, зміщення сегмента ST нижче ізолінії, збільшення IBV правого шлуночка, електрична вісь серця у вертикальному положенні.

Під час аналізу ЕКГ собак породи французький бульдог тривалість становила: зубця Р 0,01-0,04 с., PQ – 0,06-0,12 с., QRS – 0,02-0,04 с., QT – 0,14-0,20 с., R-R – 0,30-1,05 с. У собак породи бульмастиф тривалість становила: зубця Р 0,04-0,04 с., PQ – 0,12-0,14 с., QRS – 0,05-0,06 с., QT – 0,17-0,21 с., R-R – 0,52-0,78 с. У собак породи ротвейлер тривалість становила: зубця Р 0,02-0,04 с., PQ – 0,08-0,12 с., QRS – 0,03-0,04 с., QT – 0,12-0,20 с., R-R – 0,40-0,75 с. У собак породи лабрадор-ретривер тривалість становила: зубця Р 0,03-0,04 с., PQ – 0,11-0,13 с., QRS – 0,04-0,06 с., QT – 0,18-0,24 с., R-R – 0,55-0,80 с. У собак породи йоркширський тер'єр тривалість становила: зубця Р 0,03-0,04 с., PQ – 0,06-0,12 с., QRS – 0,02-0,05 с., QT – 0,14-0,20 с., R-R – 0,30-0,50 с. У собак породи кане-корсо тривалість становила: зубця Р 0,03-0,04 с., PQ – 0,11-0,13 с., QRS – 0,03-0,06 с., QT – 0,19-0,23 с., R-R – 0,46-0,67 с.

Отже, електрокардіографічні показники собак варіюють не тільки за різних патологічних станів серцево-судинної системи, а й залежно від породи, що необхідно враховувати під час інтерпретації отриманих результатів.

Бібліографічний список:

1. Hertzner J., Gordon S., Wesselowski S. Effects of recording device, body position, electrode placement, and sedation on electrocardiogram intervals in dogs (2022) *The Veterinary Journal*. Vol. 288.
2. Mattin M.J., Boswood A., Church D.B., McGreevy P.D., et al. Degenerative mitral valve disease: Survival of dogs attending primary-care practice in England (2015) *Preventive Veterinary Medicine*. Vol. 122., Is. 4.
3. Wesselowski S., Gordon S.G., Fries R. et al. Use of physical examination, electrocardiography, radiography, and biomarkers to predict echocardiographic stage B2 myxomatous mitral valve disease in preclinical Cavalier King Charles Spaniels (2023) *Journal of Veterinary Cardiology*. Vol. 50.

УДК 619: 371: 579. 841

ЕПІЗООТИЧНІ АСПЕКТИ АСПЕРГІЛЬОЗУ ДИКОЇ, ДЕКОРАТИВНОЇ ТА ЗООПАРКОВОЇ ПТИЦІ

Ващик Є.В., д. вет. н., доцент,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5980-6290>

Голишева Ю.В., студентка 4 курсу спеціальності “Ветеринарна медицина”

Національний фармацевтичний університет, Україна

Актуальність. Аспергільоз займає особливе місце у галузі ветеринарії та медицині людини, оскільки це основний вид мікозу, що вражає птахів і ссавців, у тому числі людину, тому викликає особливе занепокоєння науковців [1]. Велика різноманітність видів, сприйнятливих до цієї інфекції, включаючи домашніх і диких тварин, що живуть у неволі або в природному середовищі; розповсюдженість грибів *Aspergillus* у різноманітних внутрішніх і зовнішніх середовищах на всіх континентах, крім Антарктиди; здатність цих умовно-патогенної грибків ефективно розвиватися у своїй екологічній ніші та серед птахів після вдихання її спор; тяжкість спостережуваних інфекцій, що може призвести до високого рівня смертності; той факт, що, незважаючи на відносно велику кількість повідомлень про випадки захворювання та кількість експериментальних даних, особливо тих, що були отримані від видів свійської птиці, патогенез аспергільозу птахів все ще недостатньо вивчений та захворювання є сьогодні актуальним [5].

Метою роботи було проаналізувати відкриті наукові джерела інформації на предмет епізootичних аспектів аспергільозу дикої, декоративної та зоопаркової птиці.